

Чичопея, той стѣпка единъ омокренъ комаръ, ритна
единъ сухъ листъ и рече замислено:

— Есень, брей! Не ми се пѣй!

По гърба му заплушѣха едри, дъждовни капки.

Симеонъ Андреевъ.

ЛѢСЛОВИЧКИ.

Отъ Христина Росети.

Лѣсовички, отлитнете
Задъ морето надалечъ,
Дето топло слънце свѣти;
Лѣтото се свърши вечъ.

И отново долетете,
Щомъ се пукне пролѣтъта —
И на мене донесете
Топло слънце и цвѣтъ.

Гео Милевъ.

